

POCENIE (26) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, drugie e pochylone.

sg *N* pocenie (4); -é (1), -(e) (3). ◇ *G* pocenią (7); -ą (6), -(a) (1). ◇ *D* poceniu (1). ◇ *A* pocenie (5); -é (2), -(e) (3). ◇ *I* poceniem *Oczko* (4), pocenim (4) *SienLek* (3), *SkarŻyw*. ◇ *L* poceniu (1).

Sł stp, *Cn notuje*, *Linde XVIII w.*: pocenie się.

1. *Pocenie się, wydzielanie potu; sudatio Cn* (24) : tym [korzeniami pirezowymi] namażesz grzbiet albo y wżitko ciało/ ábowiem poczenie obphicie vczini. *FalZioł* I 97a; Czałem też on ko⁸⁰ vjedzą [osy albo pszczoły], poczenie miewa/ y cznienie na wnatrzu. *FalZioł* IV 28c, I 24a, II 4b, V 14, 85v; A gdy z zbythniego pocenia był zemdlon [król]/ vpominał drugi Dokthor krolewki [...]/ áby go od thego gwałtem odwiedli lekárftwá śmiertelnego. *BielKron* 403; *SienLek* 91, Ttt3; A iż téz fá complexie/ które ciało otworzyftfz/ á do potu fklonnieyftz máią/ v tákich/ poceniém pewna część [wody] wychodzić zwyklá *Oczko* 20v; ná mieyftce którego [snu po obiedzie] pozwalamy owę godzinę fpác/ która po ránu z wody wyftzedfzy/ poceniu á odpoczywaniu fluzyc ma. *Oczko* 28, 19v, 21v, 28v; *Laconicum* – wanna do fuchego poczenia. *Calep* 577a, 1025b [2 r.].

pocenie czego (2): Też złą wonią z podpałza oddala gdy tym prochem Litargiriowym będziez nacierał pazuchy, á nawięczy tym kthore bywa od złota Litargirium/ broni thez poczenia pazuch. *FalZioł* III 37d; Krew żyłami od fercá po wżytkich członkoch idzie/ w mięło fye z żył co náfubtylnieyftza przełacza iákoby pocenim żył *SienLek* V3. *Cf* »w poceniu czoła«.

W połączeniach szeregowych (4): *SienLek* 32v, 34; gdyżelmy tego widáli niemáło/ że wody tákie pijąc/ álbo poceniém/ álbo womitami/ álbo vryną/ ciało fye czyściło *Oczko* 14; *LatHar* 99.

Wyrażenia: [»w poceniu czoła«: Bo w wielkim poczeniu czołá thwego/ Małz używać chlebá powfzedniego. *WirzbGosp* 4.]

»krwawe pocenie« (1): *Tobie cześć* [...] o náłódfzy Pánie IEzu Chryfte/ zá wżytkie przenaświéftze kropie krwi twoiey/ kthores wylał dla nas nędznych á grzeftznych ludzi/ przy obrzezaniu/ krwawym poceniu/ bicżowaniu/ koronowaniu/ z przenaświéftznych ręku y nog twoich *LatHar* 99.

Szereg: »praca i pocenie« (1): gdy vyrzał człeká iednego/ á on na łobie śiodło/ y rząd ná koniá/ z ciężką pracą y pocenim nieft *SkarŻyw* 527.

2. *Wydzielanie wilgoci, skraplanie się na powierzchni czegoś* [czego] (2) : Też woda z poczenia rzodkwie trochę łolą pošypana/ ma być pułzczona na bielmo *FalZioł* V 78v; ZKąd fie bierzą flyny w człowiecze (-) Pochodzą z poczenia płucz w ktorich ieft mieftcze flegmy, á tak fie ciągną wzgorę za parą wydychaną. *GlabGad* C5v.

Cf **POCIĆ SIĘ**

EW, (JDok)